

[Antonsen.]

Nu da vi taler om landbrugets situation i almindelighed, vil jeg tillade mig at henvende opmærksomheden på, at mit parti for nylig har udsendt et forslag til revision af de kommunale skatter, og heri har vi peget på muligheden af, at de nuværende jordskatter i landbruget afløses af en såkaldt garantiskat — en skat, som kun skal betales af den enkelte landbrugsbesidder, såfremt hans indtægt af det pågældende landbrug er under en vis størrelse. Det vil medføre, at den, der kun ejer landbruget og ikke driver det som egentligt landbrug, men har det liggende måske på grund af spekulation eller som feriested, vil komme til at betale garantiskatten, mens den, der virkelig driver sin bedrift og får et overskud, vil slippe for garantiskatten. Også dette til overvejelse med henblik på fremtiden.

Må jeg endelig understrege, at vi igen her har et område, hvor det meget høje renteniveau virkelig har skadelige virkninger. Vi ser kun den løsning på det — det er jo ikke alene landbruget, men en lang række andre erhverv, der rammes hårdt af det høje renteniveau — at man virkelig indretter den økonomiske politik sådan, at vi kan opnå en generel nedsættelse af det høje renteniveau.

Som det er fremgået af mit indlæg, vil vi gerne medvirke til en landbrugsstøtte, også i det omfang, der er foreslået; men vi lægger afgørende vægt på, at man nu bruger de næste 2 år til at overveje andre fremgangsmåder end dem, vi har anvendt i nogle år, og som nu føres videre. Vi vil naturligvis også tage forbehold over for de enkelte lovforslag, indtil en nærmere belysning har kunnet finde sted under udvalgsarbejdet, og vi beklager som sagt meget, at der er alt for lidt tid til dette udvalgsarbejde.

Landbrugsministeren (Chr. Thomsen). Jeg vil gerne takke ordførerne, selv om det ikke har været dem alle, der har været helt tilfredse med alle lovforslagene.

Det har været nævnt, at forslaget til lov om forbrugerpriser på mejeriprodukter var indviklet. Der kunne godt findes en lettere måde, men så ville man ikke ramme den rigtige pris. Som det er foreslået her, tror jeg, at man faktisk vil kunne fastholde den nuværende pris næsten med matematisk

nøjagtighed, og det er det, der har været tilsigtet ved udformningen af lovforslaget.

Hr. Niels Eriksen talte i mørke toner om kvægholdet. Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger herom, men kun sige, at det selvfølgelig er rigtigt, når hr. Niels Eriksen sagde, at det var eksporten, der var afgørende for rentabiliteten. Men jeg vil da allivel gerne sige, at både de lovforslag, vi tidligere har gennemført, og de, som er fremsat her nu, trods alt har ganske væsentlig betydning for kvægholdet her i landet.

Jeg må straks sige, at nogen ny brødkornsordning ser jeg mig ikke i stand til at gå ind for. Jeg har ment, at den brødkornsordning, vi i sin tid havde, var alt for dyr, alt for besværlig at administrere og ikke gav landmændene fordele i forhold til, hvad kornloven i sin tid kostede staten.

Hr. H. C. Toft talte så meget om de unge. Vi har jo et lovforslag liggende om første-gangsetablerede; vi søger nu at indarbejde det kontante tilskud, der har været nævnt andre steder, i hele denne lovgivning, og jeg regner med, at det lykkes folkettinget at få lovforslaget som helhed vedtaget, inden folkettinget rejser hjem.

Hr. Chr. Rasmussen og hr. Morten Lange efterlyste andre former for forhandling næste gang. Ja, jeg vil da meget gerne have andre forhandlingsformer end dem, vi har haft denne gang. Nu kommer det vel på en måde an på, hvordan markedsforholdene for landbruget egentlig kommer til at arte sig i næste periode. Hvis det bliver en realitet på et eller andet tidspunkt — om 2 eller 3 år eller et andet åremål — at vi kommer ind i et bredt fælles europæisk marked, vil det jo være sådan, at en del af de ting, som vi lovgiver om i dette sæt lovforslag her, simpelt hen så på en måde vil være klaret for os, fordi vi må følge de regler og priser, som ansættes inden for det store fællesmarked.

Så nævnte hr. Morten Lange en del om målsætningen. Se, når man taler både om landbrugslove og landbrugsstruktur, er det i sig selv klart, at det i perioder, hvor man ikke aner, hvilke afsætningsmuligheder man har om 2 eller 3 år, er meget svært at lave en virkelig målsætning for landbruget. Den vil egentlig først kunne skabes, når man kommer ind i sådanne markedsforhold, at